

Ο ΝΕ Σ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΠΩΣ ΓΚΡΕΜΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΚΑΙ ΣΛΑΥΟΦΩΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

ΠΕΡΑ ΩΣ ΠΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΑΦΤΙΣΙΑ

ΛΑΓΚΑΔΑΣ, 10 Ιουλίου. (Του ἀπεσταλμένου συντάκτου μας). — "Υστερα από δέκα τρία χρόνια ελληνικής κατοχής ο χάρτης της Μακεδονίας αρχίζει να γίνεται επί τέλους ελληνικός.

Έπρεπε να γεμίσει τους κάμπους, τα βουνά και τις πόλεις της Μακεδονίας περισσότερο από οκτακόσια σχεδόν γιλιόδες προσφύγων για να πεισθώ το ελληνικό Κράτος ότι η Μακεδονία είναι ελληνική και να ντύσει τον χάρτη της με ελληνικά ονόματα. Από το 1912 έως σήμερα τα ονόματα των Μακεδονικών πόλεων, των Μακεδονικών χωριών έμειναν όπως ήταν και πριν, Τούρκικα και Σλαβικά, ενώ τα δάκια, τα ελάχιστα ελληνικά ονόματα που υπήρχαν επνίγοντο μέσα στον ώκεανό της τουρκικής και σλαβικής ονοματολογίας.

Σαν να μη υπήρξε ποτέ η Μακεδονία ελληνική και ελληνοκατοικουμένη, σαν να μην έγινε επί τέλους από το 1912 η Μακεδονία ελληνική, οι Κυβερνήσεις μας έδειξαν την πιο εγκληματικήν αδιαφορίαν εις το ζήτημα της ονοματολογίας της.

Το κύμα όμως των προσφύγων που μαζί με την αλλαγή της εθνολογικής συστάσεως της Μακεδονίας έκανε και την επίσημο Διοίκηση να αλλάξει επί τέλους αντίληψη για τον τρόπο με τον οποίον θα έπρεπε να εξετάζονται τα Μακεδονικά πράγματα, ενέκρινε την νεοελληνική αδιαφορία και εις το σημείο αυτό. Δύο διαταγαι, μία της Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας και άλλη του Μακεδονικού Έποικισμού προς όλας τας κομοπόλεις, τα χωριά και τους συνοικισμούς όπου υπάρχουν πρόσφυγες, παρήγγειλαν να αλλάξουν τα ξενόφωνα ονόματα των τόπων των με ελληνικά.

Και εκείνο που δεν είχε γίνει μέσα στα δέκα τρία χρόνια της ελληνικής κατοχής εις την Μακεδονία από την επίσημο αρχή, αρχίζει να γίνεται σήμερα και να συντελείται εις ελάχιστον καιρό από τον ιδιωτικό ένθουσιασμό.

Ονόματα κακόφωνα, μισητά και αποκρουστικά, ονόματα τουρκικά και σλαβικά, με τα οποία έμολύνοντο κατά τα εκατό δέκατα τουλάχιστον του συνόλου οι κομοπόλεις και τα χωριά της ελληνικής Μακεδονίας, γκρεμίζονται σήμερα και διώκονται αντικαθιστάμενα με ονόματα ελληνικά. Οι πρόσφυγες οργανωμένοι εις ξεχωριστάς διά κάθε συνοικισμό ομάδας και οι γηγενείς οργανωμένοι εις τα κοινοτικά των συμβούλια, εν κοινή συνεννόησει, όπου οι πληθυσμοί είναι μικτοί από πρόσφυγες και γηγενείς, ρίχνουν τα ξενόφωνα ονόματα και βαστίζουν τον τόπο των με ότι είναι ελληνικό. Το ρούχο της Μακεδονίας παίρνει πέρα ως πέρα ελληνικό χρώμα, όπως απόλυτην ελληνικήν ύπστασι και ελληνικήν ουσία έχει πάρη τώρα ο πληθυσμός που την κατοικεί.

ΝΑ ΓΙΝΗ ΝΕΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

Εις τα χωριά της περιφέρειας του Λαγκαδά και της περιφέρειας της Χαλκιδικής, τα οποία περιήλθα κατά τας τελευταίας ημέρας, έτυχε να παραστώ όχι λίγες φορές ατυχώς μάρτυς της ώραιας αυτής τελετής του βαπτίσματος.

Αι τουρκόφωνοι καταλήξεις των λάρ, λι, κιάι, έρ, ικ, οι πιο άπαίσιοι ακόμη για τα ελληνικά αυτιά σλαβικά των ίσσα, ίτσα, έβο, έβα, ακο, ικο, ιτσ, κλωτσποκατούνται και διώχνονται από πρόσφυγες και έντοπιους, ενώ συγχρότατα μαζί με τας καταλήξεις στέλνεται στο διάβολο και διδύληρο το όνομα. Κάθε παλιό χωριό και κάθε νέος συνοικισμός δείχνει φιλοτιμία πως να βαπτισθώ με ελληνικώτερο όνομα. Με όνομα κυρίως ιστορικό. Η Μικρά Άσία, ο Πόντος, η Θράκη, η Μακεδονία του Αλεξάνδρου και του Φιλίππου και των ελληνικών άποιων, δανείζουν εξακολου-

των των και καλύπτουν με αυτό τα μακεδονικά χωριά και τους μακεδονικούς συνοικισμούς.

Όλα σχεδόν τα ξενόφωνα χωριά και οι συνοικισμοί της περιφέρειας του Λαγκαδά και της Χαλκιδικής έχουν αλλάξει τας ημέρας αυτές ονόματα. Άλλα, όπως πληροφορούμαι, ή ίδια γοργή και ένθουσιώδης μεταβάστις έχει γίνει και γίνεται και εις όλας τας άλλας περιφέρειας της Μακεδονίας μας. Ο χάρτης της Μακεδονίας είναι τη στιγμή αυτή άσχετος με την παλιή τουρκική και σλαβική ονοματολογία του και αύριο θα είναι για πάντα.

Το Γενικόν Έπιτελείο πρέπει από τώρα να αποφασίση να τυπώση το νέο χάρτη της Μακεδονίας, και εις το έργον αυτό πρέπει μάλιστα να προχωρήση άμέσως, χωρίς καμιά χρονοτριβή.

Η έκδοσις επίσης ενός νέου χάρτου της Μακεδονίας για την χρήσι των σχολείων είναι από τα πλέον στοιχειώδη πράγματα, διά τα οποία το υπουργείον της Παιδείας και η Γενική Διοίκησης Μακεδονίας πρέπει να ένδιαφερθούν.

ΑΠ' ΑΚΡΗ Σ' ΑΚΡΗ Η ΕΛΛΑΣ

Εκείνοι όσοι ήξευραν πραγματικά την εθνολογική κατάστασι της Μακεδονίας μας πριν την σκεπάση ή πλημύρα των προσφύγων, πριν φύγουν οι Τούρκοι, πριν την απαλλάξουν από την παρουσίαν των οι βουλγαρικοί πληθυσμοί, έχουν όλο το δικαίωμα και όλο το δική να φωνάζουν τώρα ένα μεγάλο-μεγάλο αΐωσαν. Μαζί με την σημερινή ολοκληρωτική σχεδόν όμοιογένεια του πληθυσμού της, όρίστε τώρα και ή όμοιογένεια της έμφανίσεώς της. Η ελληνικά όμοιογενής τοπογραφική της παράστασις.

Τα νέα ονόματα τα οποία αντικαθιστούν τα παλιά κακόφωνα ξενικά ονόματα ή είναι μεταφράσεις εις την ελληνικήν των παλιών ή είναι ελληνικοποιήσεις των καταλήξεων εκεί όπου ή ρίζα είχε μείνη ελληνική και διεφθάρη ή κατάληξις. Η είναι ονόματα της μακρινής πατρίδος της Μικράς Άσίας και της Θράκης που έγκυατελείφθη. Η είναι ονόματα σύμφωνα με το μέρος. Η είναι ονόματα ιστορικά μερών της Παλιάς Ελλάδος. Η είναι τέλος ονόματα συγχρονισμένα με τας σημερινάς αντιλήψεις των κατοίκων, με τας ανάγκας και τας παρορμήσεις της τωρινής των ζωής.

Δημοσιεύω έδώ σκόρπια τας νέας ονομασίας χωριών και συνοικισμών του Λαγκαδά και της Χαλκιδικής που έτυχε ο ίδιος να επισκεφθώ.

Η Μπαλάφτσα μετωνομάσθη εις Κολχίδα από τους Τραπεζοϋγτίους κατοίκους της, αν και οι γηγενείς υπεστήριζαν ότι έπρεπε να ονομασθώ Βαλάφστιον από την αρχαίαν ελληνική ονομασία του. Το Δραματζίκ ονομάσθη Δρακόντιον, διά να μοιάζη κάπως το ένπεσόν όνομά του. Το Κορφαλού, Άνάληψις, αν και κάποιος δάσκαλος υπεστήριζεν ότι εις το μέρος αυτό υπήρχαν αι αρχαίαι Κορυφαί. Το Τσεμέ Μαχαλά, Άετός. Το Καρτασαλί, Ευαγγελισμός. Το Μπουλαλί, Ερηχώρι. Το Έγρι-Μπουτζάν, Άπολλωνία, αν και οι κάτοικοι του πλησίον εύρισκόμενου Παζάρ-Όντā υπεστήριζαν ότι έπρεπε το όνομα Άπολλωνία να δοθώ στο δικό των χωριό, αφού πραγματικά τα έρείπια της αρχαίας Άπολλωνίας εύρίσκονται στο Παζάρ-Όντā. Το Παζάρ-Όντā, Νέα Άγορά, πλησίασαν κάπως με το νέο του όνομα την έν του τουρκικού μετάφρασιν του παλιού ονόματος. Το Σαρί-Γιάρ, Διψώχορι. Το Στρόλογκο, Νέα Μάδουτος. Το Βορένος, Νίκαια. Το Λαγκαβούν, Λαγκαδάκια. Το Τεχρί Βερμεσλί, Στενωχώρι. Το Αί-Τοπράν, Άσπρόχωμα. Το Ίσā Όμπαςι, Άετορράχη. Το Κάτω Ράβνα, Μαραθόκαμπος. Το Μου-

λαστίνω και ούτω καθέξής.

Έτσι ή Μακεδονία πρόκειται τώρα από την μια άκρη της ως την άλλη ελληνική, ενώ ή κίνησις της σε μία έντονοτέρα και ρωμαλεωτέρα ζωή, έμφανίζεται ακόμη πιο πραγματικώτερη, ακόμη πιο γοργότερα, ακόμη πιο έντιμος ελληνική.

Κ. ΦΑΛΤΑΪΤΣ

Ο ΤΑΜΙΑΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ ΟΤΙ :

Συνεπεία της υπ' αριθ. 75894 Σ)5)25 Δ.Υ.Σ. επιθήσιν εις δημόσιον πλειοδοτικόν διαγωνισμόν ενεργηθησάμενον την 18ην Ιουλίου έ. έ. ήμεραν Δάσβασιον και ώραν 7 μ.μ. εν Αθήναις και εν τω καταστήματι της Κεντρικής Αποθήκης Έλικοδ Αεροκινήτων Αθηνών (παρά τους Αεροκινήτους) την έκποίησιν των κάτωθι ειδών εδχησίων μόν αλλά μη αναγκασιούτων εις την στρατιωτικήν υπηρεσίαν της άνω Αποθήκης, ήτοι διαφόρων αντιλλακτικών αεροκινήτων τύπων Αλμπιόν (βαρέος) Δέλλαρι (βαρέος) Ρενώ (επιβατικού) και Πικάρ (επιβατικού) και ελαχίστων άγνώσιου τύπου.

Έκαστος πλειοδότης υποχρεούται εις κα ταβολήν έγγυοδοσίας όρισθησομένης υπό της επιτροπής αναλόγως του ποσού της προσφοράς του.

Ο Διαγωνισμός διατελεί υπό την έγκρισιν τουτέλι των Στρατιωτικών ύπουργού.

Τα κηρύκεια και τέλη χρησιόσημον δαρόντοι τους τελευταίους πλειοδότης.

Διά πλείονας πληροφορίας και προς γνώσιν των όρων και των υπό έκποίησιν ειδών άπευθυντέον παρ' ήμιν ως και παρὰ τη Αποθήκη Έλικοδ αεροκινήτων Αθηνών.

Εν Αθήναις τη 7η Ιουλίου 1925.

Ο Ταμίας Φρουράς Αθηνών
Δ. ΤΣΟΔΑΚΙΑΝΣ

ΣΤΟΥ

ΘΕΟΦΙΛΟΥ

17—Αθηναίος—17

Αφίχθησαν γνήσια

ΛΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Εις όλα τα χρώματα,

ΤΑΜΑ

ΑΝΩΝ. ΕΛΛ. ΕΤΑΙΡΙΑ

ΥΛΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ

ΑΤΛΑΣ

Διαρκής Παρακαταθήκη

Ασδέστου εις βώλους

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Πλατ. Άγ. Θεοδώρων άρ. 7

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ BUICK

6 κύλ. Πωλεῖται εν καλή καταστάσει, μονέλο 1920, αντί 125 χιλ.δραχμών. Πληροφορία: Σταδίου 24, δωμάτιον 1.